

הקוסם הזקן הרע

ל. בכשטיין (1801 - 1860)

היה פעם איש זקן רע שהחליט להיות קוסם גדול, אבל גדול מכל קוסם אחר בעולם. הוא קרא לאשמדאי, הוא השטן, וביקש ממנו לתת לו כוחות עיליים.

שמח אשמדאי על ההזדמנות לתפוס עוד נפש ברשתו ונתן לו ספר ובו שבועות ולחישות ששום אדם לא הכיר. ובתמורה דרש ממנו להשיג לו שני ילדים. מה רצה אשמדאי לעשות עם ילדים אינני יודע. יתכן ורצה לגדל אותם כדי שיעזרו לו במעשיו הרעים.

בכל אופן האיש הזקן הרע קיבל את ספר הקסמים ולמד ממנו קסמים ולחשים רבים, והפך לקוסם גדול ורע. הוא סובב באזור שבו הייתה המערה בה חי, הפך אנשים טובים ושומרי חוק לצפרדעים ועטלפים, נערו יפות למכוערות

ומפחידות מראה, אבירים טובים לרוצחים אכזריים, כל זה בשרות אשמדאי. בעזרת קסמיו גם השיג שני ילדים, בן ובת, בני משפחה ענייה אחת. הוא קרא שוב לאשמדאי כדי למסור לו את הילדים, אך זה היה בינתיים עסוק בצד אחר של העולם, שם מירר את חייהם של אנשים רבים, ולא בא לקחת את הילדים. סגר הקוסם החדש את הילדים במערה שלו, ובעצמו הלך לעשות קסמים שחורים, להזיק לאנשים ולשדוד את רכושם. הילדים נשאר לבדם בבית. מרוב שעמום הסתובב הבן הצעיר וחקר את המערה וכך במקרה מצא את ספר הקסמים שהיה מוסתר תחת מיטה של הקוסם. הספר עניין אותו ובימים בהם הקוסם לא היה בבית הוא קרא בו ולמד השבועות ולחשים רבים. הקוסם החזיק את הילדים במערה שלו ולא נתן להם לצאת אף לרגע. הם התגעגעו מאוד למשפחתם, ויום אחד, אחרי שהקוסם הרע יצא, החליט הילד לפרוץ את דלת המערה בעזרת

הקסמים שלמד, ושניהם, הוא ואחותו יצאו החוצה.

"בואי אחותי" קרא הילד "הגיע הזמן לברוח מהאיש הרע. בואי וננצל את ההזדמנות שהוא הלך רחוק ועד שיחזור כבר לא יוכל למצוא אותנו." והילדים יצאו מהמערה והלכו במשך כל היום.

כשבערב חזר הקוסם הזקן למערתו מיד ראה שהילדים ברחו. ללא שהיות הוא הוציא את ספר הקסמים שלו, מצא כתוב בו לאיזה כוון הלכו הילדים, והתחיל לרדוף אחריהם.

הילדים שמעו את קולו המאיים מתנשא ביער והילדה קראה "אחי! אחי! כעת אבדנו. הנה האיש הרע רודף אחרינו, והוא כבר קרוב מאוד."

אך הילד נזכר במה שקרא בספר הקסמים ואמר לחש גדול ומיד אחותו הפכה לדג והוא לאגם שבו הדג שחה.

כשהקוסם הזקן הגיע לאגם ראה מיד כי הילדים התחמקו ממנו. הוא מלמל רק "חכו רק, חכו, תכף אתפוש אתכם" ורץ חזרה למערה. הוא

הוציא רשת דייגים כדי לתפוס את הדג שבאגם. אבל הדרך מהאגם למערה וחזרה הייתה ארוכה וכשהגיע עם הרשת לאגם לא מצא כבר את הילדים. הם הפכו שוב לאח ואחות, נחו קצת והמשיכו בדרכם במשך כל היום. כשהקוסם הזקן הגיע למקום בו היה קודם האגם, מצא רק אחו ירוק, אמנם טרי ורענן, אבל מהאגם והדג לא נשאר זכר. בכעס זרק הזקן את הרשתות והמשיך לרדוף אחרי הילדים. הוא הלך על פי שרביט קסמים שהצביע באיזה כוון הלכו הילדים. לקראת ערב היה כבר קרוב אליהם, אבל הם שמעו את צעדיו הכבדים והאחות קראה שוב "אחי! אחי! אבדנו כי האיש הרע כבר קרוב אלינו!"

ושוב אמר האח אמרת קסם והפך עצמו למקדש קטן ואת אחותו לאיקונין שבמקדש. הקוסם הזקן הגיע למקום אך לא יכול לעשות דבר, כי על

מקומות מקודשים כאלה גם לכוחו של אשמדאי אין שליטה.

**וזה היה סופו של הקוסם.
שמחים ועליזים חזרו הילדים הביתה להוריהם.**

**"כן" אמר הקוסם הזקן "לא אוכל להיכנס ולגעת
בכם אך אוכל להכריח אתכם להפוך שוב לילדים.
מיד אדליק כאן אש שתתחיל לשרוף אתכם."
והוא רץ למערתו כדי להביא לפיד בואר ולהדליק
אש תחת המקדש. הפעם הדרך הייתה ארוכה
הרבה יותר וכשהגיע חזרה למקום עם הלפיד,
הילדים כבר לא היו שם. הם הספיקו לישון קצת,
נחו והמשיכו בדרכם.**

**לקראת ערב שמעו הילדים שוב את צעדיו של
הקוסם הזקן הרודף אחריהם ושוב חשבה הילדה
כי אבוד הכל, אבל אז אמר האח לחש שלישי
והפך את עצמו לגורן קשיח ואת אחותו לגרעין
חיטה במרכז הגורן.**

**כשהגיע הקוסם למקום וראה את הגורן והגרעין,
לא רץ כבר חזרה הביתה אלא אמר גם הוא לחש
מספר הקסמים, הפך את עצמו לתרנגול שחור
ורץ מהר לחטוף את הגרעין. אבל לא הספיק.
כי באותו רגע האח אמר עוד לחש אחד והפך
לשועל גדול, תפס את התרנגול בצווארו והוריד
לו את ראשו.**